

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	5Tdo/13/2017
Identifikačné číslo spisu:	1111010954
Dátum vydania rozhodnutia:	23.03.2017
Meno a priezvisko:	JUDr. Peter Hatala
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2017:1111010954.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Petra Hatalu a sudcov JUDr. Juraja Klimenta a JUDr. Petra Szaba v trestnej veci obvineného O. B. pre obzvlášť závažný zločin vraždy podľa § 145 ods. 1, ods. 2 písm. c/ Tr. zák. a iné prerokoval na neverejnom zasadnutí konanom 23. marca 2017 v Bratislave dovolanie obvineného O. B. podané prostredníctvom obhajcu JUDr. Milana Menyharta proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave z 19. augusta 2015, sp. zn. 1To/77/2015, a takto

rozhodol:

Podľa § 382 písm. c/ Tr. por. dovolanie obvineného O. B. sa o d m i e t a.

Odôvodnenie

Okresný súd Bratislava I rozsudkom z 9. apríla 2015, sp. zn. 4T/82/2011 uznal obvineného O. B. za vinného v bode 1/ z obzvlášť závažného zločinu vraždy podľa § 145 ods. 1, ods. 2 písm. c/ Tr. zák. s poukazom na ustanovenie § 139 písm. e/ Tr. zák. a v bode 2/ z prečinu nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 171 ods. 1 Tr. zák. na tom skutkovom základe, že

1/ dňa 10. júna 2011 v čase od 14.00 hod. do 15.55 hod. v Bratislave na Limbovej číslu 5, v Nemocnici akad. L. Dérera na Kramároch, na klinike anesteziológie a intenzívnej medicíny, vo funkcii sestra, úmyselne usmrtil poškodenú Ing. J. S., nar. XX.XX.XXXX, a to tým spôsobom, že poškodenej v čase okolo 14.00 hod., kedy mala tlak krvi 60/30 a pulz 150 za minútu, podal intravenózne jednu ampulku EBRANTILU na zníženie tlaku, a krátko pred smrťou poškodenej podal liek Propofol, viediac, že jej spôsobí srdcové zlyhanie, na následky ktorého poškodená Ing. J. S. dňa 10. júna 2011 o 15.55 hod. zomrela,

2/ od presne nezisteného dňa až do 17. júna 2011 od 23.30 hod., do vykonania domovej prehliadky v I. na P. ulici č. XX v ubytovni na izbe č. XXX na 1. poschodí, neoprávnene prechovával pre vlastnú potrebu 13 kusov tabliet „Myolastan 50mg“ od fy. Sanofi - Synthelabo, s účinnou látkou tetrazepam, 3 ampulky s označením „Midazolam 5mg/1 ml“ od fy. Torrex Pharma, s účinnou látkou midazolam, 1 ampulku s označením „Fortal 30mg/1ml“ od fy. Krka s účinnou látkou pentazocín, pričom všetky tri uvedené účinné látky sú v zmysle zákona č. 139/1998 Z. z. o omamných látkach, psychotropných

látkach a prípravkoch v znení neskorších predpisov, zaradené do III. skupiny psychotropných látok.

Okresný súd obvinenému za to uložil podľa § 145 ods. 2 Tr. zák., § 36 písm. j/ Tr. zák., § 41 ods. 2 Tr. zák. úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 20 (dvadsať) rokov so zaradením na výkon trestu do ústavu s maximálnym stupňom stráženia (§ 48 ods. 3 písm. b/ Tr. zák.). Obvinenému zároveň uložil podľa § 61 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. trest zákazu činnosti v trvaní 2 (dvoch) rokov spočívajúci v zákaze vykonávať akúkoľvek činnosť v oblasti zdravotníctva a podľa § 76 ods. 1, § 78 ods. 1 Tr. zák. ochranný dohľad v trvaní 2 (dvoch) rokov. Poškodeného MUDr. A. S., zastúpeného splnomocnencom Mgr. Romanom Tomanom, PhD. odkázal podľa § 288 ods. 1 Tr. por. s nárokom na náhradu škody na konanie vo veciach občiansko-právnych.

Proti tomuto rozhodnutiu podal obvinený odvolanie, ktoré Krajský súd v Bratislave uznesením z 19. augusta 2015, sp. zn. 1To/77/2015 podľa § 319 Tr. por. zamietol. Odvolací súd sa stotožnil s výrokom o vine obvineného, keď neuveril obhajobným tvrdeniam obvineného o omyle pri podávaní liekov. Lieky, u ktorých malo dôjsť k zámene, boli v odlišných ampulkách, obaloch a na rozličných miestach, pričom alebohjej poškodenej takéto lieky neboli predpísané. Výkonaným dokazovaním sa preukázalo úmyselné konanie obvineného, keď poškodenej podal Ebrantil a Propofol. Súd prvého stupňa preto správne vypustil zo skutkovej vety podanie lieku Esmeron.

Proti rozhodnutiu krajského súdu podal obvinený prostredníctvom zvoleného obhajcu JUDr. Milana Menyharta dovolanie, ktoré oprel o dovolací dôvod uvedený v § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por., teda s odôvodnením, že rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia.

V dovolaní obvinený namietol, že sa nemohol vyjadriť k tvrdeniu súdu o podaní lieku Propofol, pričom nebolo preukázané, že poškodenej S. podal lieky, ktoré ju usmrtili. Na oddelenie mali prístup rôzni ľudia a lieky neboli v uzamknutej miestnosti. Súd vychádzal iba z domnienky, že ich podal. Podanie lieku Esmeron sa nepotvrdilo. Existenciu lieku Propofol si nevie vysvetliť, keďže takýto liek nikdy nepodával a dozvedel sa o ňom až zo znaleckého posudku. Liek mohol byť podávaný v malých dávkach v predchádzajúcich dňoch liečby. Súčasne namietol nepribratie znaleckého ústavu z dôvodu rozporu medzi znaleckými posudkami Dr. Tomišovej a RNDr. Mgr. Kešického, PhD. a nevypočutie MUDr. Andrého v postavení znalca tak, ako to navrhoval krajský súd vo svojom rozhodnutí zo 14. marca 2013. Vo vzťahu k MUDr. Andrému a k postupu v rozpore s ustanovením § 240 ods. 5 Tr. por., keď súd vypočul účelového svedka p. D., poukázal na predošlé písomné podania. Pri bode 2/ rozsudku upriamil pozornosť dovolacieho súdu na výpoveď znalca MUDr. Palúcha a znalecký posudok mjr. PharmDr. Jankovičovej z 18. júla 2011, ktorý potvrdzuje výpoveď svedkyne MUDr. Y. o nutnosti užívania týchto liekov obvineným. Nakoľko nebolo preukázané úmyselné spáchanie skutku obvineným, nešlo o trestný čin vraždy podľa § 145 Tr. zák., ale o usmrtenie podľa § 149 Tr. zák. Dovolaciemu súdu navrhol napadnuté uznesenie zrušiť a vec rozhodnúť na neverejnom zasadnutí podľa § 382a Tr. por., resp. rozhodnúť na verejnom zasadnutí podľa § 383 Tr. por.

Dovolanie obvineného bolo zaslané na vyjadrenie Krajskej prokuratúry v Bratislave a splnomocnencovi poškodeného. Uvedenú možnosť využil krajský prokurátor podaním z 18. januára 2017.

Krajský prokurátor sa vo vyjadrení stotožnil s rozhodnutiami súdov nižšieho stupňa, ktoré vychádzali z dostatočne zisteného skutkového stavu. Súd sa zákonným spôsobom vysporiadali s právnym posúdením a uložili spravodlivý trest. Obvinený v dovolaní opakoval argumenty z hlavného pojednávania a predchádzajúcich odvolaní. Tieto možno považovať za nedôvodné a špekulatívne, preto dovolaciemu súdu navrhol dovolanie odmietnuť.

Vyjadrenie krajského prokurátora bolo 20. januára 2017 zaslané obvinenému, obhajcovi a splnomocnencovi poškodeného, ktorí na podanie nereagovali.

Najvyšší súd ako súd dovolací následne skúmal, či má podané dovolanie všetky obsahové a formálne

náležitosti, či je prípustné, a či bolo podané oprávnenou osobou a pritom dospel k nasledujúcim záverom:

Podľa § 368 ods. 1 Tr. por. dovolaním možno napadnúť len právoplatné rozhodnutie súdu, ktorým bola vec právoplatne skončená. V posudzovanom prípade je napadnutým rozhodnutím uznesenie Krajského súdu v Bratislave ako súdu odvolacieho. Proti takémuto druhu rozhodnutia je dovolanie prípustné. Dovolanie bolo podané obvineným O. B. prostredníctvom obhajcu, teda osobou oprávnenou podľa § 369 ods. 2 písm. b/, § 373 Tr. por., na Okresnom súde Bratislava I, t.j. na mieste predpokladanom v ustanovení § 370 Tr. por., a v zákonnej 3-ročnej lehote. Dovolanie obvineného však nie je dôvodné.

Dovolací súd úvodom pripomína, že dovolanie je mimoriadny opravný prostriedok. Nielen z označenia tohto opravného prostriedku ako mimoriadneho, ale predovšetkým zo samotnej úpravy dovolania v Trestnom poriadku je zrejmé, že dovolanie nie je určené k náprave akýchkoľvek pochybení súdov, ale len tých najzávažnejších - mimoriadnych - procesných a hmotnoprávných chýb. Tie sú ako dovolacie dôvody taxatívne uvedené v ustanovení § 371 ods. 1 Tr. por., pričom v porovnaní s dôvodmi zakotvenými v Trestnom poriadku pre zrušenie rozsudku v odvolacom konaní sú koncipované podstatne užšie.

Dovolanie smeruje proti rozhodnutiu, ktorým bola vec právoplatne skončená. Predstavuje tak výnimočný prielom do inštitútu právoplatnosti, ktorý je dôležitou zárukou stability právnych vzťahov a právnej istoty. Preto sú možnosti podania dovolania, vrátane dovolacích dôvodov, striktno obmedzené, aby sa širokým uplatnením tohto mimoriadneho opravného prostriedku nezakladala ďalšia riadna opravná inštancia a dovolanie nebolo chápané len ako „ďalšie“ odvolanie.

Dovolací súd nie je povolaný na revíziu napadnutého rozhodnutia z vlastnej iniciatívy, práve naopak z ustanovenia § 385 ods. 1 Tr. por. expressis verbis vyplýva, že je viazaný dôvodmi dovolania, ktoré sú v ňom uvedené. Viazanosť dovolacieho súdu dôvodmi dovolania sa týka vymedzenia chýb napadnutého rozhodnutia a konania, ktoré mu predchádzalo (§ 374 ods. 1 Tr. por.) a nie právnych dôvodov dovolania uvedených v ňom v súlade s § 374 ods. 2 Tr. por. z hľadiska ich hodnotenia podľa § 371 Tr. por.

Obvinený v dovolaní uplatnil dôvod dovolania podľa ustanovenia § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por., podľa ktorého dovolanie možno podať, ak rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávného ustanovenia; správnosť a úplnosť zisteného skutku však dovolací súd nemôže skúmať a meniť.

V rámci posudzovania existencie tohto dovolacieho dôvodu súd skúma, či skutok ustálený súdmi v pôvodnom konaní bol správne podradený (subsumovaný) pod príslušnú skutkovú podstatu trestného činu upravenú v Trestnom zákone. Len opačný prípad odôvodňuje naplnenie tohto dovolacieho dôvodu. Do úvahy prichádzajú alternatívy, že skutok mal byť právne kvalifikovaný ako iný trestný čin alebo, že skutok nie je trestným činom.

K uplatnenému dovolaciemu dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. je potrebné ďalej uviesť, že pri posudzovaní oprávnenosti tvrdenia o existencii tohto dovolacieho dôvodu je dovolací súd vždy viazaný konečným skutkovým zistením, ktoré vo veci urobili súdy prvého a druhého stupňa, teda dôvodom dovolania nemôžu byť nesprávne skutkové zistenia, čo je zrejmé z dikcie § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. Dovolací súd skutkové zistenia urobené súdmi prvého a druhého stupňa nemôže ani meniť, ani dopĺňať.

Inak povedané, vo vzťahu ku skutkovému stavu zistenému súdmi prvého prípadne druhého stupňa, vyjadrenému v tzv. skutkovej vete výroku, môže obvinený v dovolaní uplatňovať len námietky právneho charakteru, nikdy nie námietky skutkové. Za skutkové sa pritom považujú tie námietky, ktoré smerujú proti skutkovým zisteniam súdov, proti rozsahu vykonaného dokazovania prípadne proti hodnoteniu dôkazov súdmi oboch stupňov. Dovolací súd nemôže posudzovať správnosť a úplnosť skutkových zistení aj preto, že nie je oprávnený bez ďalšieho prehodnocovať vykonané dôkazy bez toho, aby ich

mohol v konaní o dovolaní sám vykonávať. Ťažisko dokazovania je v konaní pred súdom prvého stupňa a jeho skutkové závery môže dopĺňovať, alebo korigovať len odvolací súd. Dovolací súd nie je možné chápať ako tretiu „odvoláciu“ inštanciu zameranú k preskúmaniu rozhodnutí súdu druhého stupňa.

V trestnom konaní platia zákonom stanovené pravidlá pre zisťovanie skutkového stavu veci a pre hodnotenie dôkazov. Podľa nich je potrebné zisťovať skutkový stav veci v rozsahu, ktorý je nevyhnutný pre rozhodnutie. Trestný poriadok nestanovuje žiadne pravidlá, pokiaľ ide o mieru dôkazov potrebných na preukázanie určitej skutočnosti, ani váhu jednotlivých dôkazov. Platí zásada voľného hodnotenia dôkazov vyjadrená v § 2 ods. 12 Tr. por., podľa ktorej orgány činné v trestnom konaní a súd hodnotia dôkazy získané zákonným spôsobom podľa svojho vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo i v ich súhrne nezávisle od toho, či ich obstaral súd, orgány činné v trestnom konaní alebo niektorá zo strán.

V predmetnej trestnej veci to znamená, že pre dovolací súd je rozhodujúce zistenie, podľa ktorého obvinený O. B. spáchal skutok tak, ako je uvedené v rozsudku súdu prvého stupňa. Tieto skutkové okolnosti obsiahnuté v popise skutku potom poskytujú spoľahlivý podklad pre naplnenie všetkých zákonných znakov v bode 1/ obzvlášť závažného zločinu vraždy podľa § 145 ods. 1, ods. 2 písm. c/ Tr. zák. s poukazom na ustanovenie § 139 písm. e/ Tr. zák. a v bode 2/ prečinu nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 171 ods. 1 Tr. zák., zo spáchania ktorých bol obvinený uznaný vinným.

Obvinený ďalej namietol nevykonanie dôkazov (výsluch svedka W. a nepribratie znaleckého ústavu). V tejto súvislosti je potrebné poznamenať, že je plne na úvahe súdu, aby sám rozhodol v okolnostiach prípadu, ktoré dôkazy na zistenie skutkového stavu, o ktorom nie sú dôvodné pochybnosti, vykoná, bez ohľadu na to, ktorá zo strán konania ich navrhla. Námietky smerujúce k hodnoteniu dôkazov spôsobom, ktorý by zodpovedal predstavám obvineného, pritom svojím obsahom nenapĺňajú nielen dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por., ale ani žiaden iný dôvod dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por.

Na záver dáva dovolací súd do pozornosti odôvodnenie odvolacieho súdu, ktorý podrobným spôsobom reagoval na námietky obvineného prezentované i v dovolaní.

Z uvedeného je zrejmé, že v rozsahu námietok obvineného O. B. nie sú splnené dôvody dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por., a preto najvyšší súd jeho dovolanie podľa § 382 písm. c/ Tr. por. uznesením na neverejnom zasadnutí odmietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.